

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини

Цей Закон визначає правові та економічні основи виробництва та обігу органічної сільськогосподарської продукції та сировини, заходи контролю та нагляду за такою діяльністю і спрямований на забезпечення справедливої конкуренції та належного функціонування ринку органічної продукції та сировини, покращення основних показників стану здоров'я населення, збереження навколишнього природного середовища, раціонального використання ґрунтів, забезпечення раціонального використання та відтворення природних ресурсів, а також гарантування впевненості споживачів у продуктах та сировині, маркованих як органічні.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

виробництво органічної продукції (сировини) - виробнича діяльність фізичних або юридичних осіб (у тому числі з вирощування та переробки), де під час такого виробництва виключається застосування хімічних добрив, пестицидів, генетично модифікованих організмів (ГМО), консервантів тощо, та на всіх етапах виробництва (вирощування, переробки) застосовуються методи, принципи та правила, визначені цим Законом для отримання натуральної (екологічно чистої) продукції, а також збереження та відновлення природних ресурсів;

органічна сировина - сировина, отримана в результаті сертифікованого виробництва відповідно до вимог цього Закону та яка спрямовується на подальше використання для отримання нової продукції;

органічна продукція - продукція, отримана в результаті сертифікованого виробництва відповідно до вимог цього Закону;

органічна продукція аквакультур - риба та інші водні живі ресурси, розведені та вирощені у спеціальних штучних умовах або у визначених для цього рибогосподарських водних об'єктах відповідно до цього Закону;

традиційна (неорганічна) продукція - продукція, виготовлена за загальноприйнятими технологіями виробництва сільськогосподарської продукції, де можна використовувати будь-які хімічні засоби захисту, синтетичні мінеральні добрива, консерванти, штучні барвники, стимулятори росту, гормони, антибіотики, ароматизатори, стабілізатори, підсилювачі смаку тощо відповідно до законодавства;

зона виробництва органічної продукції та сировини - місце для ведення виробництва органічної продукції (сировини), яке за агроекологічними показниками придатне для здійснення виробництва органічної продукції та органічної сировини рослинного і тваринного походження;

паралельне виробництво - одночасне виробництво органічної та традиційної (неорганічної) продукції;

перехідний період - період переходу від виробництва традиційної (неорганічної) продукції (сировини) до виробництва органічної продукції (сировини);

гідропонне виробництво - метод вирощування рослин, при якому їх коріння знаходиться лише у мінеральному поживному розчині або у інертному середовищі, такому як перліт, гравій або мінеральна вата, до якого доданий поживний розчин;

еколого-токсикологічні показники - показники, що характеризують вміст залишкових кількостей пестицидів, важких металів та радіонуклідів у ґрунтах і тест-культурах;

інгредієнти - речовини, у тому числі харчові добавки, що використовуються при виробництві або переробці харчової продукції, які містяться в кінцевому продукті;

оцінювання - процедура оцінки відповідності системи управління якістю виробництва органічної продукції (сировини) вимогам, встановленим цим Законом та технічними регламентами;

аудитор з сертифікації - особа, яка має відповідну кваліфікацію, теоретичну і практичну підготовку, необхідну для проведення одного або кількох видів робіт з сертифікації, і атестована в установленому порядку та занесена до відповідного реєстру;

маркування органічної продукції - слова, знаки, опис товарів і послуг, назва марки, зображення чи символи, що свідчать про належність продукції до органічної та розміщені на упаковці, етикетці (стікері), споживчій тарі, контретикетці, ярлику, пробці, листку-вкладиші, документі, повідомленні, інших елементах упаковки, що супроводжують чи належать до цього виду продукції;

орган з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини) - підприємство, установа, організація чи їх підрозділ, які призначені у визначеному законодавством порядку та провадять діяльність з оцінювання та підтвердження відповідності виробництва органічної продукції (сировини);

підтвердження відповідності виробництва органічної продукції (сировини) - видача сертифіката відповідності на основі рішення, яке приймається після проведення відповідних процедур оцінки відповідності, у тому числі оцінювання, що довели виконання встановлених вимог;

реєстр виробників органічної продукції - перелік осіб, яким надано право виробляти (вирощувати, переробляти) органічну продукцію (сировину);

тест-культури - сільськогосподарські рослини, в яких визначається вміст токсичних речовин при обстеженні території для оцінки її придатності щодо вирощування органічної продукції;

уповноважений орган сертифікації - юридична особа, акредитована відповідно до закону та уповноважена на здійснення сертифікації виробництва органічної продукції (сировини).

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) та поширюється на суб'єктів господарювання, які провадять господарську діяльність у цій сфері, та на органічну продукцію (сировину), отриману відповідно до вимог цього Закону.

Стаття 3. Законодавство України у сфері виробництва та реалізації органічної продукції (сировини)

1. Законодавство України у сфері органічного виробництва складається з Конституції України, Земельного, Лісового, Водного, Цивільного та Господарського кодексів України, законів України "Про охорону навколишнього природного середовища", "Про безпечність та якість харчових продуктів", "Про підтвердження відповідності", цього Закону та інших законів України, міжнародних договорів України, інших нормативно-правових актів, що регулюють суспільні відносини в цій сфері.

Стаття 4. Принципи виробництва, зберігання, перевезення та реалізації органічної продукції (сировини)

1. Загальними принципами виробництва, зберігання, перевезення та реалізації органічної продукції (сировини) є принципи:

- 1) добровільності;
- 2) рівності прав суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, зберігання, перевезення та реалізацію органічної продукції (сировини);
- 3) раціонального використання природних ресурсів, забезпечення їх належного використання та відтворення;
- 4) відмови від використання генетично модифікованих організмів та продукції з них;
- 5) відмови від використання хімічно синтезованих зовнішніх ресурсів, за винятком виключних випадків, встановлених цим Законом;
- 6) довгострокового підтримання родючості ґрунту;
- 7) використання живих організмів та методів механічного виробництва;

8) забезпечення високого рівня біологічного розмаїття;

9) використання у виробництві процесів, що не завдають шкоди навколишньому природному середовищу, здоров'ю людей, рослинам, здоров'ю та благополуччю тварин.

2. Спеціальними принципами виробництва, зберігання, перевезення та реалізації органічної продукції (сировини) є принципи:

1) забезпечення збереження та відтворення родючості ґрунтів, стійкості ґрунтів та біологічного розмаїття ґрунтів методами, які оптимізують біологічну активність ґрунтів, забезпечують збалансоване постачання поживних речовин для рослин;

2) мінімізації використання невідновлювальних та зовнішніх ресурсів;

3) переробки відходів та супутніх продуктів рослинного та тваринного походження для подальшого використання у виробництві продукції рослинного та тваринного походження;

4) врахування місцевого або регіонального екологічного стану територій під час вибору категорії продукції для виробництва;

5) охорони здоров'я тварин шляхом заохочення природного імунного захисту тварин, відбору відповідних порід;

6) охорони рослин за допомогою превентивних заходів, таких як вибір відповідних видів та сортів, стійких до хвороб та шкідників, сівозмін, механічних та фізичних методів та захист від природних ворогів (шкідників);

7) врахування при виборі порід ступеня адаптації тварин до місцевих умов, їх життєздатності та стійкості до хвороб;

8) дотримання високого рівня благополуччя тварин, що задовольняє потреби, притаманні кожному окремому виду;

9) виробництва продукції органічного тваринництва з тварин, що були вирощені в органічних господарствах з самого народження впродовж усього життя;

10) годування тварин органічними кормами;

11) виключення використання штучно виведених поліплоїдних тварин;

12) збереження біологічного розмаїття природних водних екологічних систем, безперервної охорони водного середовища та якості навколишніх водних та поверхневих екологічних систем при виробництві продукції рибальства.

Розділ II

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ТА ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 5. Основні напрями державної політики у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. Державна політика у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) спрямована на створення сприятливих умов для:

- 1) розвитку конкурентоспроможного, високоефективного ведення сільського господарства за допомогою виробництва органічної продукції (сировини);
- 2) збільшення експорту органічної продукції;
- 3) розвитку внутрішнього ринку органічної продукції та задоволення потреб споживачів в асортименті органічної продукції;
- 4) виробництва органічної продукції високої якості;
- 5) охорони довкілля, відтворення і раціонального використання природних ресурсів, охорони здоров'я населення;
- 6) визначення зон виробництва органічної продукції та сировини, які придатні для ведення виробництва органічної продукції (сировини);
- 7) впровадження економічного стимулювання виробництва та реалізації органічної продукції (сировини), а також інших заходів, спрямованих на здешевлення та підвищення якості органічної продукції та сировини вітчизняного виробництва;
- 8) здійснення державного нагляду (контролю) під час виробництва, переробки, маркування, перевезення, зберігання та обігу органічної продукції (сировини);
- 9) відшкодування збитків, завданих порушенням цього Закону та пов'язаних з ним законодавчих актів.

Стаття 6. Органи, що здійснюють державну політику у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. Державну політику у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) здійснюють Кабінет Міністрів України та інші органи виконавчої влади відповідно до законодавства.

Стаття 7. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) належать:

- 1) забезпечення здійснення державної політики та міжнародного співробітництва у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини);

- 2) затвердження технічних регламентів (детальних правил) виробництва органічної продукції (сировини);
- 3) спрямування та координація діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування чи реалізують державну політику у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини);
- 4) забезпечення співпраці органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з суб'єктами господарювання, які здійснюють виробництво, перевезення, зберігання, реалізацію органічної продукції (сировини), їх об'єднаннями, громадськими організаціями, науковими установами та навчальними закладами;
- 5) здійснення заходів, спрямованих на залучення інвестицій та підвищення ефективності міжнародної технічної допомоги для розвитку виробництва та обігу органічної продукції (сировини), на координацію цієї діяльності;
- 6) інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) належать:

- 1) формування державної політики у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини);
- 2) розроблення детальних правил виробництва та обігу органічної продукції (сировини), державного логотипа для органічної продукції;
- 3) організація підготовки кваліфікованих кадрів для виробництва органічної продукції (сировини), підвищення їхньої кваліфікації, внесення пропозицій Кабінету Міністрів України щодо фінансування фундаментальних та прикладних наукових досліджень у сфері агроекології та виробництва органічної продукції (сировини), створення наукових парків для трансферу інновацій від практики до науки;
- 4) інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) належать:

1) здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, перевезення, зберігання, реалізацію органічної продукції (сировини);

2) ведення реєстру виробників органічної продукції (сировини) та забезпечення опублікування офіційних відомостей про осіб, які здійснюють виробництво та реалізацію органічної продукції (сировини);

3) поширення інформації про виробництво та реалізацію органічної продукції (сировини), органічну продукцію, систему гарантій та контролю в засобах масової інформації із залученням заінтересованих сторін;

4) інші повноваження відповідно до закону.

Стаття 10. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері оцінки відповідності

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері оцінки відповідності, призначає органи з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини), організовує підготовку та атестацію аудиторів з сертифікації, організовує нагляд за проведенням робіт з оцінки відповідності призначеними органами з оцінки відповідності та здійснює інші повноваження, передбачені Законом України "Про підтвердження відповідності".

Стаття 11. Державний нагляд (контроль) за виробництвом та обігом органічної продукції (сировини)

1. Державний нагляд (контроль) за виробництвом та обігом органічної продукції (сировини) здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

2. Державний нагляд (контроль) у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) здійснюється в порядку та у спосіб, передбачені Законом України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

3. Система державного нагляду (контролю) має забезпечити можливість простежити кожен продукт на стадіях виробництва, зберігання, перевезення та реалізації органічної продукції (сировини) з метою гарантування споживачу відповідності виробленої органічної продукції (сировини) вимогам, встановленим цим Законом.

4. Періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Розділ III

ВИРОБНИЦТВО ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 12. Право на виробництво органічної продукції (сировини)

1. Здійснювати виробництво органічної продукції (сировини) має право фізична чи юридична особа будь-якої організаційно-правової форми та будь-якої форми власності, яка пройшла оцінку відповідності виробництва органічної продукції (сировини), отримала сертифікат відповідності та включена до Реєстру виробників органічної продукції (сировини).

Стаття 13. Реєстрація виробників органічної продукції (сировини)

1. Фізичні або юридичні особи, які виявили намір здійснювати виробництво органічної продукції та/або сировини, пройшли оцінку відповідності виробництва органічної продукції (сировини) та отримали сертифікат відповідності, заносяться до Реєстру виробників органічної продукції (сировини), який веде центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

2. Положення про Реєстр виробників органічної продукції (сировини) розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

3. Реєстр виробників органічної продукції (сировини) публікується в засобах масової інформації центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, а також на його офіційному веб-сайті.

4. Фізичні або юридичні особи, що не занесені до Реєстру виробників органічної продукції (сировини), не мають права здійснювати виробництво органічної продукції та/або сировини.

Стаття 14. Правила виробництва та обігу органічної продукції та сировини

1. Загальні правила виробництва та обігу органічної продукції та сировини встановлюються цим Законом.

2. Детальні правила виробництва та обігу органічної продукції та сировини розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, за участю представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, відповідних спеціалізованих наукових установ, науково-дослідних інститутів та затверджуються Кабінетом Міністрів України.

3. Детальні правила виробництва та обігу органічної продукції та сировини повинні відповідати вимогам цього Закону та встановлювати правила виробництва та обігу за такими напрямками щодо:

- 1) виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) рослинного походження, у тому числі грибів;
- 2) виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) тваринного походження;
- 3) виробництва органічної продукції (сировини) аквакультури;
- 4) виробництва органічних морських водоростей;
- 5) виробництва органічної продукції (сировини) бджільництва;
- 6) перевезення, зберігання та реалізації органічної продукції (сировини);
- 7) збору дикорослих рослин, лісової продукції та водоростей;
- 8) виробництва під час перехідного періоду;
- 9) порядку переходу до виробництва органічної продукції (сировини);
- 10) переліку, умов та допустимих обсягів використання неорганічної продукції, речовин, продукції, отриманої в перехідний період, при виробництві органічної продукції (сировини) по кожній із категорій продукції, речовин;
- 11) переліку речовин, які забороняється використовувати при виробництві органічної продукції (сировини);
- 12) допустимих обсягів та переліку неорганічної продукції, речовин, продукції, отриманої в перехідний період, які можуть у виключних випадках використовуватися при виробництві органічної продукції (сировини);
- 13) критеріїв оцінки придатності сільськогосподарських угідь для виробництва органічної продукції (сировини).

4. Детальні правила виробництва та обігу органічної продукції та сировини і зміни, що вносяться до них, публікуються в засобах масової інформації центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, а також на його офіційному веб-сайті.

Стаття 15. Методи виробництва органічної продукції та/або сировини

1. При виробництві органічної продукції та/або сировини використовуються методи, які:

- 1) виключають використання ГМО, похідних ГМО і продуктів, вироблених з ГМО, як харчових продуктів, кормів, технологічних добавок, препаратів захисту рослин та покращення ґрунту, добрив, насіння, вегетативного походження садивного матеріалу, мікроорганізмів і тварин;

- 2) виключають використання хімічно синтезованих речовин, консервантів, синтезованих (штучних) барвників, гормонів, антибіотиків, ароматизаторів, стабілізаторів, підсилювачів смаку, стимуляторів росту;
- 3) виключають використання іонізуючого випромінювання для обробки органічної сировини або кормів, що використовуються у виробництві органічної продукції;
- 4) виключають гідропонне виробництво;
- 5) використовують живі організми та методи механічного виробництва;
- 6) здійснюють живлення рослин в основному через екосистему ґрунту;
- 7) засновані на оцінці ризику та використовують превентивні заходи.

Стаття 16. Загальні правила виробництва органічної продукції та/або сировини

1. Фізичні або юридичні особи, яким надано право на виробництво органічної продукції (сировини), зобов'язані дотримуватися таких загальних правил виробництва органічної продукції та/або сировини:

- 1) дотримуватися вимог цього Закону і правил виробництва та обігу органічної продукції та сировини та/або дикорослих рослин, використовувати лише методи виробництва органічної продукції та/або сировини;
- 2) забезпечувати відокремлення виробництва органічної продукції (сировини) від виробництва неорганічної продукції (сировини), продукції перехідного періоду;
- 3) використовувати технології виробництва, які запобігають забрудненню або мінімізують будь-яке збільшення забруднення навколишнього природного середовища;
- 4) утилізувати відходи і побічні продукти рослинного і тваринного походження у процесі виробництва органічної продукції;
- 5) запобігати процесам утилізації пестицидів та агрохімікатів, отриманих шляхом хімічного синтезу, на територіях, де здійснюється виробництво та зберігання органічної продукції (сировини);
- 6) враховувати місцевий та регіональний екологічний стан територій під час вибору продукції для виробництва;
- 7) мінімізовувати використання невідновлюваних ресурсів та зовнішніх ресурсів;
- 8) забезпечувати збереження та відтворення родючості ґрунтів.

2. При виробництві органічних харчових продуктів шляхом переробки особи, яким надано право на виробництво органічної продукції (сировини), крім правил, зазначених у частині першій цієї статті, зобов'язані дотримуватися таких вимог:

1) виробляти продукцію переважно з інгредієнтів сільськогосподарського походження (крім води та кухонної солі);

2) не використовувати органічний інгредієнт разом з таким самим інгредієнтом у неорганічній формі або інгредієнтом у стадії перехідного періоду;

3) не використовувати речовини і технології, що відновлюють характеристики, втрачені при переробці та зберіганні органічних харчових продуктів, та виправляють результати халатності при переробці таких продуктів або іншим чином вводять в оману щодо справжньої природи продукту.

3. Промислове виробництво органічної продукції проводиться виключно з органічної сировини, вирощеної на придатних для цього землях або у спеціально визначених зонах виробництва органічної продукції та сировини. Придатність земель для виробництва органічної продукції (сировини) встановлюється цим Законом.

4. Продукти полювання та рибальства диких тварин не вважаються органічною продукцією.

5. Збирання дикорослих рослин та їх частин, що природно ростуть у лісах та на сільськогосподарських угіддях, вважається виробництвом органічної продукції, якщо:

1) такі райони не піддавалися протягом періоду не менш як п'ять років обробці продуктами, використання яких заборонено цим Законом;

2) таке збирання не впливає на стабільність природного середовища, існування або збереження видів рослин у районі збирання.

6. Збирання диких водоростей та їх частин, що ростуть у морських природних умовах, вважається органічним виробництвом за дотримання таких умов:

1) райони зростання водоростей мають високу екологічну якість, не забруднені речовинами, які забороняється використовувати при виробництві органічної продукції (сировини), або іншими шкідливими для здоров'я людини речовинами;

2) таке збирання не впливає на стабільність природного середовища, існування або збереження видів рослин у районі збирання.

Стаття 17. Винятки з правил виробництва органічної продукції та/або сировини

1. У виключних випадках, передбачених цією статтею, за згодою центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, дозволяється під час виробництва органічної продукції, сировини використовувати традиційну продукцію, сировину (крім продукції, сировини, яка містить ГМО, похідної від ГМО або отриманої за допомогою ГМО) та продукцію, сировину перехідного періоду на такі цілі:

1) як продукти для захисту рослин;

- 2) як добрива та поліпшувачі ґрунту;
- 3) як неорганічні кормові матеріали рослинного, тваринного та мінерального походження;
- 4) як кормові чи технологічні добавки;
- 5) як продукти для очищення та дезінфекції водоймищ, кліток, споруд та установок виробництва продукції тваринництва;
- 6) як продукти для очищення та дезінфекції споруд та установок, які використовуються для виробництва продукції рослинництва, включаючи об'єкти для зберігання такої продукції.

2. Допустимі обсяги та перелік неорганічної продукції, речовин, продукції, отриманої в перехідний період, які можуть у виключних випадках використовуватися при виробництві органічної продукції (сировини), за кожною з категорій продукції, речовин встановлюються Кабінетом Міністрів України.

3. Використання традиційної продукції (сировини) та продукції (сировини) перехідного періоду можливе лише у випадках, якщо:

1) така продукція є необхідною для забезпечення можливості починати або продовжувати виробництво органічної продукції (сировини) на територіях, які мають кліматичні, географічні або структурні обмеження;

2) це є необхідним для забезпечення доступу до кормів, посівного матеріалу та матеріалу для вегетативного розмноження, живих тварин та інших вхідних ресурсів, якщо такі ресурси або їх альтернативи недоступні на ринку в органічній формі;

3) це є необхідним для забезпечення доступу до інгредієнтів сільськогосподарського походження, якщо такі інгредієнти або їх альтернативи недоступні на ринку в органічній формі;

4) це є необхідним для вирішення окремих проблем, пов'язаних з управлінням поголів'ям органічної худоби.

4. При встановленні допустимих обсягів та переліку неорганічної продукції, речовин, продукції, отриманої в перехідний період, які можуть у виключних випадках використовуватися при виробництві органічної продукції (сировини), повинні враховуватися такі фактори:

1) використання при виробництві такої продукції, речовин не має шкідливого впливу на навколишнє природне середовище або не посилює цей вплив;

- 2) їх негативний вплив на здоров'я і якість життя людей або тварин є мінімальним;
- 3) такі продукція, речовина є рослинного, тваринного, мікробного або мінерального походження та можуть піддаватися фізичним (механічному, термічному), ферментативному чи мікробному процесам.
5. При настанні випадків, передбачених цією частиною, а саме у випадку неможливості задовольнити потреби рослин у поживних речовинах, дозволяється застосовувати добрива і речовини для покращення ґрунту, визначені Кабінетом Міністрів України.
6. Виробники органічної продукції (сировини) зобов'язані зводити до мінімуму використання традиційної продукції (сировини) та продукції перехідного періоду та, за доцільності, обмежувати її використання у часі.
7. Згода центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, надається за умови документального підтвердження виробником необхідності застосування таких продуктів, речовин.

Стаття 18. Правила виробництва органічної продукції (сировини) рослинного походження

1. До загальних правил виробництва органічної продукції (сировини) рослинного походження належать:
 - 1) використання методів, що оптимізують біологічну активність ґрунтів, забезпечують збалансоване постачання поживних речовин рослинам, зберігаючи земельні та інші природні ресурси, необхідні для виробництва органічної продукції (сировини);
 - 2) впровадження ґрунтоохоронних технологій вирощування сільськогосподарських культур, які запобігають виникненню у ґрунті ерозійних чи інших деградаційних процесів;
 - 3) підтримання стійкості рослин профілактичними заходами шляхом вибору відповідних видів та сортів, стійких до шкідників і хвороб, відповідних сівозмін, механічних, фізичних та біологічних методів захисту;
 - 4) збільшення популяції корисних комах, мікроорганізмів та природних паразитів як біологічного контролю шкідників та хвороб рослин;
 - 5) використання як добрив матеріалів мікробіологічного, рослинного чи тваринного походження, які розщеплюються біологічно;
 - 6) використання лише сертифікованих органічного насіння та посадкового матеріалу;
 - 7) добрива та поліпшувачі ґрунту можуть використовуватися, лише якщо їх використання було дозволено згідно із статтею 17 цього Закону. При цьому забороняється використовувати мінеральні азотні добрива;

8) у разі встановлення загрози для рослин продукти для захисту рослин можуть використовуватися, лише якщо їх використання було дозволено згідно із статтею 17 цього Закону;

9) продукти для очищення та дезінфекції при виробництві продукції рослинництва використовуються, лише якщо їх використання дозволено при органічному виробництві згідно із статтею 17 цього Закону.

2. Детальні правила виробництва органічної продукції (сировини) рослинного походження встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Правила виробництва органічної продукції (сировини) тваринного походження

1. До загальних правил виробництва органічної продукції (сировини) тваринного походження належать:

1) при виборі порід враховується здатність тварин пристосовуватися до місцевих умов, їх життєздатність, стійкість до хвороб;

2) утримання тварин здійснюється з урахуванням фізіологічних та поведінкових потреб шляхом забезпечення тваринам умов життя, що відповідним чином враховують основні аспекти їхнього природного поведінки, достатній ступінь свободи пересування, дотримання оптимальної кількості тварин на одиницю площі, застосування системи розведення тварин, яка враховує їх поведінкові потреби;

3) утримання тварин здійснюється шляхом мінімізації стресу тварин, сприяння їх здоров'ю та благополуччю, стимулювання їх природного імунного захисту та запобігання використанню хімічних алопатичних ветеринарних препаратів;

4) приміщення для утримання тварин повинні відповідати біологічним і поведінковим потребам тварин та забезпечувати вільний доступ до місць годівлі та джерел питної води; належну теплоізоляцію, опалення, охолодження, вентиляцію приміщень з метою підтримки циркуляції повітря, рівня запиленості, температури, відносної вологості повітря в межах, необхідних для здоров'я тварин; належне природне провітрювання приміщення і надходження денного світла; передбачати відповідні заходи на випадок пожежі, виходу з ладу системи механічного обслуговування і перебоїв енергоносіїв;

5) годування тварин здійснюється кормами, отриманими в результаті органічного виробництва та з природних речовин несільськогосподарського походження;

6) неорганічні кормові матеріали рослинного походження, кормові матеріали тваринного та мінерального походження, кормові добавки, окремі продукти, що використовуються для харчування тварин, та технологічні добавки використовуються, лише якщо їх використання було дозволено згідно із статтею 17 цього Закону;

7) при репродукції використовуються переважно природні методи;

8) будь-які болісні відчуття тварин зводяться до мінімуму, включаючи відчуття при забої;

9) прив'язування або ізоляція поголів'я забороняється, крім випадків, коли це необхідно для забезпечення безпеки, благополуччя або у ветеринарних цілях;

10) час транспортування тварин повинен зводитися до мінімуму;

11) продукти тваринництва виробляються з тварин, які були на органічному утриманні від народження і протягом усього життя;

12) виключається вирощування штучно виведених поліплоїдних тварин;

13) продукти для очищення та дезінфекції при виробництві продукції тваринництва використовуються лише у разі, якщо їх використання дозволене при органічному виробництві згідно із статтею 17 цього Закону;

14) персонал, що доглядає за тваринами, повинен мати базові знання та навички щодо охорони здоров'я та благополуччя тварин.

2. Детальні правила виробництва органічної продукції (сировини) тваринного походження встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 20. Правила виробництва органічної продукції (сировини) аквакультури

1. До загальних правил виробництва органічної продукції аквакультури належать:

1) при виборі порід враховується здатність тварин пристосовуватися до перебування у штучних умовах або у відповідних рибогосподарських водних об'єктах;

2) при репродукції використовуються переважно природні методи;

3) утримання тварин повинне забезпечувати задоволення еволюційних, фізіологічних та поведінкових потреб тварин шляхом належного та достатнього годування, забезпечення належної якості води, побудови споруд, що відповідним чином враховують основні аспекти їх природного поводження, щільність поголів'я;

4) годування тварин здійснюється кормами, отриманими в результаті органічного виробництва;

5) при виробництві такої продукції аквакультури, як молюски, та інших видів, які не годуються людиною, а живляться природним планктоном, повинна забезпечуватися можливість задоволення їх потреб у харчуванні природним шляхом, крім молодих особин, що відгодовуються у розплідниках та інкубаторах;

6) повинні здійснюватися регулярне очищення та дезінфекція приміщень та споруд;

7) утримання має здійснюватися таким чином, щоб мінімізувати можливість втечі стада;

8) органічні тварини повинні утримуватися окремо від інших тварин аквакультури;

9) будь-які болісні відчуття тварин зводяться до мінімуму, включаючи відчуття при забої.

2. Детальні правила виробництва органічної продукції (сировини) аквакультури встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 21. Правила виробництва органічних морських водоростей

1. До загальних правил виробництва органічних морських водоростей належать:

1) вирощування морських водоростей відбувається у прибережних районах, які мають високу екологічну якість, не забруднені речовинами, які забороняється використовувати при виробництві органічної продукції (сировини), або іншими шкідливими для здоров'я людини речовинами;

2) збирання молодих водоростей повинно відбуватися на регулярній основі для підтримки внутрішньої популяції культури;

3) добрива можуть використовуватися тільки у внутрішніх приміщеннях, якщо їх використання було дозволено згідно із статтею 17 цього Закону.

2. Детальні правила виробництва органічних морських водоростей встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Правила виробництва органічної продукції (сировини) бджільництва

1. До загальних правил виробництва органічної продукції (сировини) бджільництва належать:

1) при виборі видів враховується здатність бджіл пристосовуватися до місцевих умов, їх життєздатність, стійкість до хвороб;

2) при репродукції використовуються переважно природні методи;

3) площа збирання нектару повинна забезпечувати необхідне і достатнє харчування, доступ до води;

4) джерела натурального нектару і пилку повинні складатися з рослин, вирощених відповідно до вимог цього Закону і правил виробництва та обігу органічної продукції та сировини, та/або дикорослих рослин;

5) здоров'я бджіл має підтримуватися на основі превентивних заходів;

6) вулики повинні бути виготовлені з натуральних матеріалів, які не створюють небезпеку забруднення навколишнього природного середовища та продуктів бджільництва;

7) забороняється знищення бджіл у стільниках як метод, пов'язаний із збиранням продуктів бджільництва.

2. Детальні правила виробництва органічної продукції (сировини) бджільництва встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Розділ IV

ПРИДАТНІСТЬ ЗЕМЕЛЬ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ, ВСТАНОВЛЕННЯ ЗОН ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ. ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 23. Придатність земель (ґрунтів) для виробництва органічної продукції та сировини, встановлення зон виробництва органічної продукції та сировини

1. Оцінка придатності земель (ґрунтів) для виробництва органічної продукції та сировини здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за висновком відповідних наукових установ, науково-дослідних інститутів, лабораторій якості та безпеки продукції відповідно до законодавства.

2. Встановлення зон виробництва органічної продукції та сировини здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за висновком відповідних наукових установ, науково-дослідних інститутів, лабораторій якості та безпеки продукції відповідно до законодавства.

3. Порядок оцінки придатності земель та встановлення зон виробництва органічної продукції та сировини встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Оцінка придатності земель (ґрунтів) та встановлення зон виробництва органічної продукції та сировини здійснюється з метою отримання незалежної від зацікавлених сторін (суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, перевезення, зберігання та реалізацію органічної продукції, сировини) об'єктивної інформації щодо якості земельних ділянок, сприяння їх ефективному використанню, збереженню родючості ґрунтів, встановленню їх придатності для виробництва органічної продукції та сировини, придатності для виробництва окремих культур.

5. Критерії якості земель, їх придатності для виробництва органічної продукції та сировини, придатності для виробництва окремих культур розробляються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну

політику, за участю представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, відповідних наукових установ, науково-дослідних інститутів та затверджуються Кабінетом Міністрів України.

6. Оцінка придатності земель (ґрунтів) проводиться з урахуванням еколого-токсикологічних показників агрохімічного паспорта земельної ділянки та результатів хімічного аналізу тест-рослин, які вирощуються на цих ґрунтах на час обстеження.

Стаття 24. Оцінка та підтвердження відповідності виробництва органічної продукції (сировини)

1. Оцінка відповідності виробництва органічної продукції (сировини) проводиться органом з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини) згідно з правилами процедури підтвердження відповідності, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері оцінки відповідності, та з технічними регламентами відповідно до законодавства про підтвердження відповідності.

2. Органічна продукція та сировина повинні відповідати показникам якості та безпеки, встановленим технічними регламентами.

3. Оцінювання виробництва органічної продукції та сировини здійснюється аудитором з сертифікації та/або спеціалістом органу з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини).

Для проведення оцінювання особа подає заяву про перехід на виробництво органічної продукції до органу з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини).

Оцінювання проводиться не пізніше 30 днів з дня подання заяви про перехід на виробництво органічної продукції.

Оцінювання проводиться аудитором з сертифікації та/або спеціалістом органу з оцінки відповідності відповідно до плану та програми оцінювання, в якій визначені об'єкти, дати проведення оцінювання. Копії плану та програми оцінювання надсилаються на адресу заявника у строк не пізніше п'яти робочих днів до початку оцінювання.

За результатами оцінювання складається висновок (звіт) аудитора з сертифікації або спеціаліста органу з оцінки відповідності, який протягом двох днів з дня закінчення оцінювання передається до органу з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини) для прийняття рішення про видачу або про відмову у видачі сертифіката.

У висновку (звіті) аудитора з сертифікації зазначаються найменування (прізвище, ім'я, по батькові - для фізичної особи) та реквізити особи, оцінювання виробництва якої здійснювалося, прізвище, ім'я, по батькові аудитора з сертифікації, реквізити його

атестата, детальний опис виробництва, опис та результати здійснених заходів у процесі оцінювання, висновки аудитора з сертифікації щодо стану виробництва.

Оцінювання виробництва органічної продукції та/або сировини проводиться один раз на два роки.

4. Підтвердження відповідності виробництва органічної продукції (сировини) здійснюється органом з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини), який призначає комісію з оцінки відповідності. До складу комісії з оцінки відповідності не може входити аудитор з сертифікації або спеціаліст органу з оцінки відповідності, які проводили оцінювання.

5. Комісія з оцінки відповідності впродовж місяця з дня отримання висновку (звіту) аудитора з сертифікації або спеціаліста органу з оцінки відповідності зобов'язана прийняти рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката відповідності.

Рішення про відмову у видачі сертифіката відповідності може бути оскаржене в порядку, передбаченому Законом України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності".

6. У разі прийняття комісією з оцінки відповідності рішення про відмову у видачі сертифіката відповідності особі протягом трьох робочих днів з дня прийняття такого рішення надсилається письмове повідомлення із зазначенням підстави відмови.

Підставою для відмови є:

а) встановлення за результатами перевірки невідповідності виробництва вимогам цього Закону та технічним регламентам;

б) виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих на оцінювання та підтвердження відповідності.

Відмова у видачі сертифіката відповідності з підстав, не передбачених цією статтею, забороняється.

У разі відмови у видачі сертифіката з підстави, передбаченої пунктом "а" цієї частини, за бажанням особа може перейти на перехідний період у порядку, передбаченому цим Законом.

Після усунення причин, передбачених пунктом "б" цієї частини, особа може повторно звернутися із відповідною заявою.

7. У разі прийняття рішення про видачу сертифіката відповідності особі видається сертифікат відповідності встановленого зразка у триденний термін з дня прийняття такого рішення, а продукція може маркуватися як органічний продукт.

8. Сертифікат видається у разі, якщо усі інгредієнти живої або непереробленої сільськогосподарської продукції є органічними та їх вироблено відповідно до вимог, встановлених цим Законом.

9. Сертифікат видається у разі, якщо перероблена сільськогосподарська продукція повністю була виготовлена відповідно до вимог цього Закону та не менше 95 відсотків її інгредієнтів є органічними.

10. У разі виробництва органічної продукції (сировини) із застосуванням традиційної продукції (сировини) та продукції перехідного періоду у порядку, визначеному статтею 17 цього Закону, сертифікат видається у разі, якщо 95 відсотків інгредієнтів живої або непереробленої сільськогосподарської продукції є органічними та їх вироблено відповідно до вимог, встановлених цим Законом.

11. У разі виробництва органічної продукції (сировини) із застосуванням традиційної продукції (сировини) та продукції перехідного періоду у порядку, визначеному статтею 17 цього Закону, сертифікат видається у разі, якщо не менше 90 відсотків інгредієнтів переробленої сільськогосподарської продукції є органічними.

Стаття 25. Вимоги до аудитора з сертифікації

1. Аудитором з сертифікації може бути фізична особа, яка має вищу освіту та досвід роботи в аграрній сфері не менше двох років, спеціальні знання у сфері виробництва органічної продукції.

Для здійснення оцінювання залучаються лише атестовані аудитори з сертифікації.

Організацію підготовки та атестацію аудиторів з сертифікації здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері оцінки відповідності.

2. Переатестація аудитора з сертифікації здійснюється кожні три роки.

3. Оцінювання виробництва органічної продукції (сировини) не може здійснюватися аудитором з сертифікації, якщо:

1) аудитор з сертифікації має особистий чи фінансовий інтерес у результатах оцінювання;

2) аудитор з сертифікації є родичем фізичної особи, оцінювання виробництва якої здійснюється, або посадовою особою юридичної особи, оцінювання виробництва якої здійснюється;

3) наявні інші обставини, що ставлять під сумнів неупередженість аудитора з сертифікації.

Розділ V

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗБЕРІГАННЯ, ПЕРЕВЕЗЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 26. Загальні вимоги до зберігання органічної продукції (сировини)

1. Зберігання органічної продукції (сировини) здійснюється в приміщеннях, які відповідають вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України.
2. При зберіганні органічної продукції (сировини) на складах повинні забезпечуватися ідентифікація такої продукції, її партій і запобігання будь-якому змішуванню або обміну з неорганічною продукцією та/або речовинами, які не відповідають вимогам цього Закону, або забрудненню такими продуктами та/або речовинами.
3. Забороняється зберігання у виробничому підрозділі будь-яких вхідних продуктів, крім продуктів, дозволених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 27. Загальні вимоги до перевезення органічної продукції (сировини)

1. Транспортування органічної продукції (сировини) повинно здійснюватися лише у відповідній упаковці, контейнері або транспортних засобах, закритих таким чином, щоб заміна вмісту була неможливою без маніпуляцій або пошкодження пломби.
2. Транспортування органічної і неорганічної продукції (сировини) разом забороняється, за винятком випадків, передбачених цією статтею.
3. У виключних випадках, визначених Кабінетом Міністрів України, та за наявності технічних можливостей дозволяється транспортувати органічну і неорганічну продукцію разом. Одночасне перевезення органічної і неорганічної продукції можливе лише за умови вжиття відповідних заходів для запобігання будь-якій можливості змішування або обміну з неорганічною продукцією.

Стаття 28. Загальні вимоги до реалізації органічної продукції

1. Реалізація органічної продукції та сировини дозволяється у місцях, що відповідають встановленим санітарним нормам та вимогам, встановленим Кабінетом Міністрів України.
2. Реалізація органічної продукції дозволяється лише за наявності сертифіката відповідності.
3. Забороняється обіг органічної продукції, якщо вона:
 - 1) вироблена особою, яка не отримала відповідного сертифіката відповідності;
 - 2) маркована з порушенням вимог законодавства України;
 - 3) імпортована з порушенням вимог законодавства України;
 - 4) не відповідає вимогам щодо пакування, транспортування, зберігання та реалізації;
 - 5) має вичерпаний термін придатності до споживання.
4. Органічна продукція, що не відповідає встановленим вимогам щодо безпечності та якості харчових продуктів, а також вимогам цього Закону, підлягає вилученню з обігу відповідно до закону.

Стаття 29. Загальні вимоги до маркування органічної продукції (сировини)

1. Маркування органічної продукції (сировини) та використання відповідного державного логотипа здійснюються відповідно до законодавства.
 2. Використання державного логотипа та маркування органічної продукції (сировини) для позначення органічних продуктів є обов'язковими. Дозволяється також використання недержавних (приватних) логотипів, запроваджених безпосередньо суб'єктами господарювання, які здійснюють виробництво, реалізацію органічної продукції (сировини), чи їх об'єднаннями.
 3. Державний логотип складається з напису "органічний продукт" та відповідного графічного зображення. Не допускається використання напису "органічний продукт" у власних назвах продуктів та торговельних марках при рекламуванні, а також у випадку маркування продукції, яка перебуває на стадії перехідного періоду до органічного виробництва.
 4. Використання державного логотипа встановленого зразка та маркування органічної продукції (сировини) здійснюються за наявності відповідного сертифіката.
 5. На маркуванні також зазначаються кодові номери органу, який здійснив підтвердження відповідності.
 6. У разі маркування органічної продукції (сировини), яка була вироблена із застосуванням традиційної продукції (сировини) та продукції перехідного періоду у порядку, визначеному статтею 17 цього Закону, або під час виробництва органічної продукції (сировини) шляхом переробки та отримала сертифікат, всі використані інгредієнти традиційної продукції (сировини) та продукції перехідного періоду та їх частка вказуються в переліку інгредієнтів. Така вказівка повинна бути виконана в тому ж кольорі та з використанням того ж стилю шрифту, що й інші вказівки в переліку інгредієнтів, але в більшому розмірі шрифту.
- Маркування продукції, яка перебуває на стадії перехідного періоду до органічного виробництва, здійснюється з використанням державного логотипа "продукт на стадії переходу до органічного виробництва".
7. Забороняється при маркуванні продукції, яка не відповідає вимогам цього Закону, використовувати позначення з написами "органічний", "біодинамічний", "біологічний", "екологічний", словами з префіксом "біо" тощо.
 8. Органічна продукція, імпортована з інших країн, вироблена відповідно до законодавства країн походження, що підтверджено відповідним сертифікатом, позначена написами "органічний", "біодинамічний", "біологічний", "екологічний", словами з префіксом "біо" тощо, повинна в перекладі на українську мову позначатися написом "органічний продукт". Маркування імпортованої органічної продукції та використання державного логотипа здійснюються відповідно до законодавства.

9. Порядок та вимоги до маркування органічної продукції встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Розділ VI

ПЕРЕХІДНИЙ ПЕРІОД ТА ПАРАЛЕЛЬНЕ ВИРОБНИЦТВО

Стаття 30. Перехідний період

1. З дня подання заяви встановленого зразка про перехід на виробництво органічної продукції (сировини) розпочинається перехідний період.

2. Після подання особою заяви на перехід до виробництва органічної продукції вона повинна подати план про перехід на виробництво органічної продукції, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі. Типовий план переходу на виробництво органічної продукції розробляється і затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, та публікується на його офіційному веб-сайті.

3. На осіб, які вирішили перейти до виробництва органічної продукції (сировини), поширюються такі вимоги:

1) під час перехідного періоду застосовуються вимоги, встановлені цим Законом;

2) тривалість перехідного періоду залежить від виду діяльності, що підлягає оцінюванню та підтвердженню відповідності, узгоджується з попереднім використанням землі, екологічною ситуацією, виробничим досвідом виробника та для кожної особи встановлюється індивідуально в плані про перехід на виробництво органічної продукції (сировини);

3) продукція однорічних культур вважається органічною у разі, якщо до початку їх вегетації завершився перехідний період тривалістю не менше 12 місяців;

4) у разі якщо перехідний період триває більше за встановлений строк для перехідного періоду, дозволяється маркування продукції як "продукт на стадії переходу до органічного виробництва";

5) продукцію, вироблену під час перехідного періоду, забороняється реалізовувати як органічну продукцію з відповідним маркуванням та логотипом.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, може прийняти рішення про визнання частиною перехідного періоду будь-якого попереднього проміжку часу, якщо:

1) до земельних ділянок застосовувалися заходи, які забезпечують невикористання на цих земельних ділянках продуктів, не дозволених до використання при виробництві органічної продукції, що підтверджується відповідними документами;

2) земельні ділянки не оброблялися продуктами, не дозволеними для органічного виробництва, протягом двох і більше років, що підтверджується відповідними документами.

5. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, може прийняти рішення про продовження перехідного періоду, порівняно з попередньо визначеним терміном, у разі якщо земля була забруднена продуктами, не дозволеними до використання при виробництві органічної продукції.

6. У разі якщо після закінчення перехідного періоду результати оцінювання незадовільні, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, за заявою особи, яка виявила намір перейти на органічне виробництво, може продовжити термін перехідного періоду.

Стаття 31. Паралельне виробництво

1. Виробник, за наявності погодження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, може здійснювати виробництво органічної та традиційної (неорганічної) продукції рослинництва на одній площі:

1) у випадку виробництва багаторічних культур, термін культивування яких становить щонайменше три роки, якщо різновиди можна легко розрізнити, за дотримання таких умов:

відповідне виробництво є частиною плану переходу на виробництво органічної продукції (сировини) за умови, якщо термін переходу не перевищує п'ять років;

було вжито заходів для забезпечення постійного розділення продукції, отриманої від кожного з відповідних підрозділів;

після закінчення збирання врожаю виробник повідомляє органу контролю точну кількість врожаю, зібраного у відповідних підрозділах, та інформує про заходи, вжиті для розділення продуктів;

2) якщо відповідні площі призначені для наукових досліджень;

3) у випадку використання земельної ділянки виключно для випасання худоби.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, може дозволяти виробникам органічної продукції, які виконують дослідницьку роботу в

галузі сільського господарства, здійснювати виробництво органічної та традиційної (неорганічної) продукції тваринництва, якщо було вжито відповідних заходів для забезпечення постійного розділення тварин, продуктів тваринництва, гною і кормів кожного з підрозділів.

3. При паралельному виробництві суб'єкт господарювання, який здійснює виробництво органічної продукції, сировини, відокремлює землю, тварин та продукти, які використовуються або вироблені за допомогою органічних частин, та веде відповідний облік для підтвердження такого відокремлення.

4. Детальні правила та умови здійснення паралельного виробництва визначаються Кабінетом Міністрів України.

Розділ VII

ВИМОГИ ДО ОРГАНУ З ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 32. Вимоги до органу з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини)

1. Органом з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини) може бути підприємство, установа, організація чи їх підрозділ, призначені центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері оцінки відповідності, за пропозицією центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, у порядку, передбаченому Законом України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності".

2. Органи з оцінки відповідності, які претендують на призначення, повинні бути акредитовані національним органом України з акредитації.

3. Органи з оцінки відповідності включаються до реєстру призначених органів з оцінки відповідності, який веде центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері оцінки відповідності.

4. Обов'язки органу з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини), порядок його діяльності, порядок скасування рішення про його призначення та інші вимоги визначаються Законом України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності".

Розділ VIII

ДЕРЖАВНА ТА НАУКОВА ПІДТРИМКА ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 33. Державна підтримка виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. Державна підтримка суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини), надається відповідно до Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України".

Стаття 34. Обмеження в наданні державної підтримки виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. Державна підтримка не може надаватися суб'єктам господарювання, які здійснюють виробництво, перевезення, зберігання, реалізацію органічної продукції (сировини), якщо вони:

- 1) є нерезидентами України, за винятком випадків, передбачених міжнародними договорами України;
- 2) визнані банкрутами або стосовно яких порушено справу про банкрутство;
- 3) перебувають у стадії припинення юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця;
- 4) подали завідомо недостовірні відомості та документи під час звернення за наданням державної підтримки;
- 5) отримали державну підтримку з порушенням умов її надання або умов щодо цільового використання бюджетних коштів, що доведено в установленому порядку;
- 6) отримують аналогічну за видами державну підтримку, строк надання якої не закінчився.

Стаття 35. Наукове забезпечення виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. Наукове забезпечення виробництва та обігу органічної продукції (сировини) здійснюють Національна академія аграрних наук України, науково-дослідні та інші наукові установи і навчальні заклади відповідно до законодавства.

Розділ IX

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 36. Основні напрями міжнародного співробітництва

1. Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України шляхом:

- 1) участі в роботі відповідних міжнародних організацій;
- 2) укладення міжнародних договорів України, договорів про взаємне визнання нормативно-правових актів у сфері органічного виробництва;

- 3) гармонізації законодавства України у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) з міжнародним законодавством;
- 4) обміну інформацією у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини);
- 5) сприяння залученню міжнародної технічної допомоги та інвестицій для становлення та розвитку виробництва та обігу органічної продукції (сировини);
- 6) сприяння розвитку експорту та імпорту органічної продукції.

Стаття 37. Міжнародні договори України

1. У разі якщо міжнародним договором України встановлені інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору України.

Розділ X

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА СИРОВИНИ

Стаття 38. Відповідальність за порушення законодавства у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини)

1. За порушення законодавства у сфері виробництва та обігу органічної продукції (сировини) винні особи несуть відповідальність відповідно до законодавства.
2. У разі виявлення порушень вимог, встановлених для виробництва, переробки, зберігання, реалізації органічної продукції, орган з оцінки відповідності виробництва органічної продукції (сировини) анулює відповідний сертифікат.
3. Рішення про анулювання сертифіката відповідності може бути оскаржене в порядку, передбаченому Законом України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності".

Розділ XI

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.
2. Суб'єкти господарювання, які маркують свою продукцію як органічну, зобов'язані привести свою діяльність у відповідність із цим Законом протягом шести місяців.
3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

розробити та подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів України про внесення змін до законів України у зв'язку з набранням чинності цим Законом;

розробити та затвердити нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити прийняття, перегляд та приведення у відповідність із цим Законом актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади;

забезпечити встановлення зон виробництва органічної продукції та сировини.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ

3 вересня 2013 року

№ 425-VII